

СВОБОДА **СВОБОДА**
Український щоденник **UKRAINIAN DAILY**
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members: \$7.50 — 6 months, \$15.00 — 1 year. Change of address — \$1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Діти до табору!

Коли кінчається літо і настає осінь, десь з початком вересня, лунає оклик: "Діти до школи!" Скінчилися літні ферії, скінчилися дозвілля, починається праця, яка для дітей є — школою. Тепер, коли передчасно настали дні літньої спеки, актуальним стає заклик: батьки, готуйте своїх дітей, щоб вони перевели стільки-то часу у таборах. Під "дітьми" не треба розуміти малат, — це також учні й учениці середніх шкіл. І студенти та студентки, вихованці високих шкіл, які своїм віком перейшли до каст "сеньйорів" в організації молоді, вони теж мусять використати літні ферії для виїзду в природу. Створення таборів молоді у різних країнах поселення, головне в ЗСА й Канаді, це один із найбільш корисних, конструктивних, позитивних діл. І літо є на те, щоб у сто відсотках використати табори, — а коли так складаються родинні чи особисті обставини, що не можна скористатися з існуючих таборів молоді, то треба використати існуючі відпочинкові оселі. Бо цього вимагає людський організм і цього вимагає закон природи.

Говорити про якусь політичну ідеологію в організаціях молоді та про плекання тієї ідеології під час діяння літніх таборів — цілком нісенітне. Улад у всіх наших трьох організаціях молоді, якими є Пласт, СУМА й ОДУМ, майже той сам. І немає іншої "кращої" ідеології, як гасло: "Бог і Батьківщина" — і воно стосується не тільки названих організацій молоді та їхнього членства, а всіх українських людей, розсіяних по всьому світі. Бог і Батьківщина — це ці два чинники, яким поклоняються вільні українські люди, Бог і Батьківщина — це духовий зміст життя тямущої української людини. Крім того, цілком перебування дітей і молоді по таборах чи у відпочинкових оселях та сама — використати літній час, щоб набрати нових сил для дальшої шкільної науки і щоби літом перебувати серед рідного оточення.

Мудре діло зробили ентузіасты організацій молоді, що вони відновили чи заснували вже поза Україною свої організації, що вони подбали про те, щоб придбати славні оселі. Можна почути дискусії на тему дисципліни в тих таборах, на тему може надто примітивних умовин в таборах, на тему може надто великої формалістики, а то й "протекціоналізму" (де його нема?). Але все це дрібниці у порівнянні з фактом, що діти й молодь набирають сантименту до своєї організації, знайомляться одні з одними, заприязнюються і є вже десятки чи й сотні прикладів, що з такого знайомства і такої приязні постають подружжя і засновуються родини. Коли не можна зупинити процесу природної асиміляції до чужомовного оточення, то один із засобів сповільнення того процесу та перетворення його у дійсність "двох батьківщин" для молоді української людини — це саме табори організацій молоді та існуючі українські відпочинкові оселі, що їх власниками є українські установи й організації, а навіть приватні особи.

Щоб сполучити корисне з приємним — існують кожного літа курси українознавства — у таборах організацій молоді, в Українському Науковому Інституті при Гарвардському Університеті, в Українському Вільному Університеті у Мюнхені, в Українському Католицькому Університеті у Римі. Хто з молодих осіб рішає використати літо для виїзду за кордон, до одного з центрів української науки в Західній Європі, той поширить свій світогляд, пізнавши кусень чужого культурного світу і теж збереже милий спомин. Тому літом завмирає по містах нормальна громадська праця, бо люди розбігаються в усі сторони — тут, в Америці, чи в Канаді, вибираючи собі табір чи відпочинкову оселю, або виїждять за кордони з прогулянками чи індивідуально в Європі.

У південних американських країнах — також в Італії й Іспанії — існує післяобідня сієста: тоді крамниці зачинені, трудно знайти відчинений ресторан, всі сидять вдома, бо асфальт мостових доріг і камініні стіни будинків розпалені палючим сонцем. В Америці й Канаді нема сієсти, але літня перерва в існуючих Літературно-мистецьких Клубах та сповільнення праці в усіх установах, де працівники виїждять на законно належні їм ферії — це теж своєрідна сієста.

Кажуть, що тому поділено добу на 24 години, щоб вісім годин йшли на працю, вісім на сон і вісім на відпочинок. Це у теорії. У практиці життя вимагає від людини, щоб вона працювала більше, як вісім годин на добу, бо поза законним восьмигодинним днем праці є ще родина, є ще обов'язки супроти громади, супроти дітей, супроти самого себе. Але літо — особливо два літні місяці — липень і серпень — накладає власні закони. До них належить написаний, але вже традиційний закон — щоб діти й молодь розіхались по таборах і відпочинкових оселях, бо швидко настане час, коли залунає гасло: діти до школи!

Розсудну людину можна б порівняти з бджілкою, яка свої здобуті добра відразу не споживає, а старастається робити запас, який забезпечить постачання у часі потреби. Як у харчовому світі кожна добра господиня має свій шпиклір (у нас холодильник), так людина у фінансовій діяльності ошаджує гроші. Та минуле виявило, що по-різному доля зустрічає різні види гроша й тому людина, зменшуючи ризик, своє придбання розкладає планово. Вона купує нерухоме майно, а головне предмет, які не втрачають фізичної форми і хоча не завжди приносять дохід, то затримують свою вартість. Серед цих предметів найбільш поширилось золото. Останніми роками воно стало сильно спекулятивним металом, цебто таким, що його закупають і продаж пов'язаний з фінансовим ризиком.

Люди питають: "Яка ж буде ціна золота завтра, позавтра, за рік? Тяжко відповісти на цей запит навіть знавцям. Загалом думають, що ціна впаде найнижче як тільки можливо і повинна йти вгору. Спекулянт вважає, що коли золото "рухається", то на його транзакції можна заробити. Але тут остеріга! У недавньому багаті фірми і приватні осіб втратили на спекуляції з золотом. Головна причина була в тому, що треба такі рішення: чи робити "скори гроші" чи їх тримати довгий час?

Коли хтось починає інвес-

Юрій Р. Рибак

ІНВЕСТИВАННЯ У ЗОЛОТО

тувати свій зароблений гріш у золото мусить зацікавитись двома речами, а саме: фізичним металом у виді штаби чи монети та фінансовими сертифікатами (Financial papers) підтриманими золотом або означеним в золоті.

Приймим, що дана особа рішиться купити "дійсне золото". Це дуже легка справа, бо на вулицях безліч вивісок: "Купуємо і продаємо золото". У часописах та журналах оголошують себе офіційно фірми, які часто мають дуже переконливі імена й атрактивні офери. Але ніхто не знає, хто є ці фірми і як далеко вони гідні довіри. Тому слід купувати лише у підприємств, що відомі зі своєї солідності і чесності і рекомендовані знайомими.

Купувати золото у штабах найкраще особисто, а при інших замовленнях заплату передати банкові, який перевірять доставу. Ніхто золота не тримає вдома, тому треба знайти приміщення з переконливими скритками. І знову мала остеріга! Звичайно, предмети у скритці не є забезпечені і це треба зробити самому. Треба теж вивідати, чи майно цього, що переконує золото є відділене від загального фірми, бо як ні, то випадку банкрутства втретє на це покладуть свою руку, на все.

Кожний інвестор бажає

купити золото якнайшвидше і тому є продавці, які себе рекламують, мовляв, продають по ціні коштів або "на місці" оригінального заупу. Не забуваймо, що детальна ціна золота включає комісійну винагороду, що ґрунтується на гуртовій ціні з націнкою. Говорять, що часами покупець платить яких 25 відсотків більше.

Переховування самого золота у штабах — це невідгана річ, бо за все треба платити додатково: за переховання, за забезпечення, а в хвилині потреби не можна "зішкрябати" золото зі штаби і продати, тому і далеко краще звернути увагу на золоті монети. Завжди можна одну монету згрозити, не торкаючись інших. На заупілку монет треба менше грошей, ніж на штаби і тому цей річ є дуже популярний поміж дрібними інвесторами. Із монет відомі є південно-американський Кругеранд, Канадський Кленовий Листок як теж мексиканська Онса, Австрійська стокорнівка коштів менше, не має по повної ваги.

При заупі монет треба добре подумати, бо тут діють два роди цін: Одна, це ціна сперта на кожний часний вартості золота, а друга — на нумізматичній вартості, цебто цін, які платять збирачі за рідкісні видання. Пригадаймо лише час, коли

золото прямувало до 800 доларів за унцію. Люди втягали із сховків золоті монети і продавали "на вагу". А скільки серед тих монет були такі, що нумізматичною вартістю перевищували вартість самого золота? Тому є рада на це: обернім монету двічі заки продамо раз!

Є люди, які не хочуть мати до діла з фізичним золотом і вважають, що краще мати його на папері. Для них є нагода купувати сертифікати, що подані у золоті, або і у ділі копапель золота. Надзвичайно успішні є діли взаємного фонду (Mutual Fund), що спеціалізуються у ділах дорожніх металів. Цього роду діли не є з однієї фірми, а комбінації різних. Тим робом ризик зменшується і запевняється постійний дохід. І тут аказано звернутись за порадою до довіреного брокера.

І в решті ще один рід інвестування, часами підсвідомий — це біжуретері. Золото тут виступає у формі прикрас, а ціни залежать від виробу, оформлення і індивідуального смаку. Минулого року менше інвесторів купило біжуретері, бо купували штаби, які продавали при зрості ціни на золото. У 1982 році фабрикації біжуретері зужила 64 відсотків нового золота, а в тому, провадила Італія — 195 тоннами.

Інвестування в золото, а радше його посідання, дає людині почуття престижу та своєрідної певності.

Олександр Татомір

АТЕНТАТ НА ПАПУ

ту Комуністичної Партії в Україні п. н. "Радянська Україна". Одна із цих статей критикую Папу за, теплі слова для влад, що коля-борували з німецькими окупантами". Такі статті та інші, подібні до них, це "проголошення війни проти Папи".

Основний студії совєтського тероризму позначили автора з українських питань, яке часом має рішальний вплив на події світового масштабу, як справа Сталінського, що спричинила зміну тактики КГБ, і атенат на Папу, частинно спровокований діяльністю Української Уніяської Церкви на рідних землях і поселеннях.

Змова на життя Папи

Кожна конспірація мусить мати причину і в цьому випадку Москва мала всі потрібні докази на те, що світ буде для неї безпечний без Папи, — пише Пол Б. Генс Керівник в Кремлі вважав, що великий досвід Папи з комунізмом, його дар володіти серцями й інтелектами людей, а теж його вплив на християн у цілому Совєтському Союзі, зокрема на Українській Католицькій Церкві, є унікальною загрозою для доміна-

ції Совєтського Союзу у Східній Європі.

Автор, як колишній високий державний урядник і член Комітету національної безпеки, є винятково кваліфікований, щоб зреконструувати план конспірації і навітлити її в історичний та політичний перспективі. Як знавць Туреччини й турецької мови, він об'єктивно аналізував докази терористичної діяльності з російських, італійських і болгарських джерел, які не залишають найменшого сумніву, що Совєтський Союз безмілосердно послуговується терором, щоб осягнути свою ціль.

Дня 16-го жовтня 1978 року Папоу став кардинал Войтила. Небагато часу забрало, щоб совєти збагнули, що в ньому мають дуже розумного, досвідченого і рішучого противника комуністичної системи. Совєтський Союз затривожив перша тріомафальна поїздка Папи до Польщі, а згодом до численних інших країн. Уже певно в самих початках зроблено рішення, щоб за всяку ціну позбутися польського Папи, а в зв'язку з ним і провідника "Солідарності" Леха Валенси. Кардинал Вишинський, будучи смертельно хворим, догорав... Траплялася знаменита нагода обезго-

ловити бунтарську Польщу...

За інформаціями болгарської розвідки, до перевернення в життя плану подвійного вбивства Папи і Валенси найкраще надався Адж. Москва одобрива цей план. Адж за короткий час пройшов складний шлях підготовки й заправи до терористичних актів. З його рук вив у Туреччині в 1979 році відомий журналіст і видавць Абді Ітатчі, що визначав великою культурою, толеранцією до всіх політичних угруповань і об'єктивізмом. Мав прозасідні симпатії, зокрема до Ю.А. Важаа, що Туреччина повинна бути членом НАТО. Немає сумніву, хто інспірував цей атенат. Не дозові ув'язнено Адж. За допомогою іззовні він утік з гурми і кинув погрозу, що коли Папа відвідає Туреччину він вб'є його. Щоб відвернути увагу від Москви, він підтримував зв'язки з правими терористами.

Незалежним шляхом перевезено Адж в часі революції аятолли Хомейні до Ірану, буди то він став мусульманським фундаменталістом. Згодом оужено дорогою він опинився в Болгарії, де були керманічії його терористичної діяльності, а звідси поїхав до Німеччини й Швайцарії.

Тим часом у Польщі "Солідарність" добилася визнання і Лех Валенса вибрався на відвідини до Папи. Кремль рішив, що в часі (Продовження на ст. 4)

ЖИТТЯ І ЗНАННЯ

Редагус Лев Яценевич

Чи наша планета

призначена на знищення?

Живемо під постійним обстрілом новин та вісток про невелике майбутнє нашої землі, якій, мовляв, загрожує цілий ряд апокаліптичних нещаст, від нестачі енергії до знищення її біологічного субстанції нуклеарною радіацією.

На щастя, крім ультра-песимістів існують також ультра-оптимісти, які бачать майбутнє нашої землі в більш райдушних променах. До тих останніх слід зарахувати Геррі Стайна, автора нещодавно опублікованої книжки "Надійне майбутнє" ("Мек Мілан Ко, 1983), який у багатьох страхілих прогнозах, добачає перебільшення або несумісності з дійсністю. Тому людство неспотрібно дивиться у майбутнє з тривогою та збавляє себе сну такими речами, як затрусення повітря окисом вуглецю, занецищення довкілля, надмір аерозолів в горішніх шарах нашої атмосфери, нестача нафти, сировини та копалинних ресурсів, глобальний голод чи знищення нашої планети нуклеарною війною.

На протязі багатьох років вчені цілого світу досліджують концентрацію окису вуглецю в нашій атмосфері. З уваги на те, що в північній гемісфері є зареєстрованих 10 разів більше автомобілів ніж — в південній, вчені сподівалися, що відсоток вуглецю в повітрі північної півкулі буде далеко більший ніж — у південній. Але виявилось, що на протязі останніх 30 років він залишався той самий в обох гемісферах. І, навіть, в таких повітряно-занецишених містах, як Токіо, Лос Анджелес та Нью Йорк, рівень окису вуглецю, згідно з опінією урядових чиновників контролю довкілля, не загрожує здоров'ю людини.

Те саме можна сказати про занецищення великих міст, озер та рік. Тим всім, що нарікають на занецищення сьогочасних великих міст, автор пригадує жалюгідний санітарний стан таких середньовічних метрополій, як Париж та Лондон, у яких відчинені канали спливали до Секвани та Тамізи серединою міста, а єдиними джерелами питної води були підкриті кришки затрунені густо-чорні стічними водами.

В останньому часі, "довкілля" вчинили великий крик, мовляв, аерозольні шкідливі флюоруглецеві стимулятори (propellant) нашіаування озону в стратосфері та дає в той спосіб змогу космічним радіаційним променям проникати крізь нашу атмосферу, з усіма шкідливими наслідками для людського організму, а головне шкіри.

На думку автора згаданої книжки — це перебільшена небезпека, бо аерозоль має змогу знищити не більше, завітає? — "Плянує будувати церковну галю!" "Та це ж чудово!" Дехто міркує собі, що нова будівля цього чи того "зруйнує".

Але ж воно не так: бо для громади і для всіх ліпше буде!

Дивуюся. Але ми тут нові. І, може, дійсно не все знаємо.

Про д-ра Івана Макаревича чула я ще в Німеччині, як раз гостив Капелю Бандуристів та оглядав і рентгенував кожного, чи бува, декому не всадилось що по перебитих воєнних тарапах. Шось там був відкрив і в легенях мого чоловіка, мені на додаткову журбу. Це все що я знала про лікаря Макаревича.

Ще чула, що тут то там когось до шпиталю забирає, оперує, як треба — то за майже ніякі оплати, бо люди ще бідні, мови не знають та й грошей не мають. А свої ж, українці. До кого ж йти, як не до свого лікаря, що ще й ліки задармо дасть. А грядуть такі будують. І знову він — доктор — всюди свої поправки рішуче встановлює.

Дорідників, проте, багато, хоч до праці очокх мало. Є і скептики: "Та де він там збудує такий будинок!" "Та за що? За які гроші?" — Або ще й таке: "Та й нашо нам того?"

А через рік, чи трохи довше — і гряджа красується вже тут. Є де людям після Богослужб зустрітись, коштувати смачних пиріжків, борщу та інших присмаків, "рукотворних" нашими жертвеними гантерськими панями; є де мистцям свої твори порозвішувати. І ніхто дуже не скривив себе, хіба церковний кошчоч. І Кобзарівці добре і, в гражді весілля почалися; люди й гряджа приваблює: їх шчоразу більше тут. Олі і Влодкові Кобзарям повні руки роботи і літників чимало.

Далі йде жертвенна праця Макаревичів та горстки ширих парохів.

Тільки я чуюсь не можу дошукатися ніяких недоліків. Певно через "брак часу", бо своя будова мотелю — черпахою посувається. Бачу тільки, як доктор замітає церкву і біля церкви; як світяться і свідати свічки. І з кошчочком ходить поміж людей. І гасниці треба звідкись привезти, погодувати і відвести; нікого про ті справи голова не болить. І на церкві боргу нема і лишні гроші в церковній касі є.

(Закінчення буде)

Марічка

УКРАЇНСЬКИЙ ГАНТЕР І ЙОГО ПОЧАТКИ

Рік 1959. Їду в Гантер. Там, — кажуть, — осівся наш колишній друг воєнних кошмарних днів — Володимир Кобзар, а я шукаю пригожного клімату, доброго повітря, впарі з легкою фізичною працею для мого чоловіка, чудом оцілюючи з невилучуваної недуги.

І от по довгій блуканні гірськими мальовничими доріжками — за вказівками п. Біловуса — віднаходжу Володимира і Олю Кобзарів і їхню охрищену вже "Кобзарівку". Привітання, спомини...

— Як там Любоко, діти? У мене зроджується постановка десь тут поселитися, конечно біля досвідченого "бізнесмена" — В. Кобзаря, щоб підвчитися та господарювати тут з нездоровим ще чоловіком і двома малими дітьми. А гори чудові, привабливі. А я ще молода і найздоровіша з усіх, то й лам собі раду!

Так і почалося. До того тут вже є плян будувати гуцульську церкву. Чи не щастя і добрий знак! Ми ж шойно закінчили будувати церкву в Трентоні, Н. Дж., а тут друга! — будувати вже другу церкву в своєму житті, докласти свою цеглину під будову Господнього дому — не кожному доводиться.

Отож будусмо тут свій мотелик. Удвох і майже тільки власними руками. Очистиємо важкі камені і хаші, зарослі над гірською річкою. А поруч — чверть милі від нас — росте вгору наша церковця, почата теж від прочищування хашів, деревиння, каменюк. Буде її — як і ми. — д-р Макаревич з першими поселенцями Гантеру.

Побіжж, було, зловиши якусь вільну хвилину, щоб доглянути. Він там усе. Доглядає, мішає цемент, підносить, приносить, іноді і покривити на когось. І от церковця писанкою докінчується. Ще сходи до неї дорозу зробити з другого боку для автомашин. Та йде це скоро. Доктор

Макаревич із закasanими рукавами, молодик — син та декілька відданих гантерів коло праці. Сусідка Соня Королик підносить пивто та перекуску. Каміня на сходи дивляють усі. Нарівні з усіма пані Наталка, дружина доктора. Наш лікар укладає, направляє і через декілька днів — сходи готові. Широко вони і вигідні. Обдумані, з пристанками для відпочинку, бо високо йти. Вже й поручаю збоку є, а там вхідну гуцульську браму докінчує Юрко Костів — фактичний будівничий нашої церкви і цілого центру.

А ще за недолгий час виструнчулася збоку дзвіниця із дзвоном в її серці, що найкращою музикою відбивається у наших серцях першого Великодня.

Готова церква. Блистять гладенький асфальт. Гори радіють, у повітрі нависла Божа благодать. Посвячення. Вмурування наріжного каменя. Церковну гірку з левадою заквітчали люди, діти — з усіх устодів; вірні не вишадують в церкві. Всі двері відчинені навісті; несеться дзвінке "Вірую" Михайла Мороза — "опатентована" його солька чи не за всі роки існування українського Гантеру. Напевно з легшим серцем міг би маестро втратити найкращу свою картину, як не проспівати цієї молитви...

Запам'яну ладаном уноніється синій димок з кадилиць в руках інженера Ключоса — нашого сталого, "старшого брата". Набожно співає хор, складений з горстки постійних і принагідних гостей під орудою колишнього старого бандуриста Любомира Лампінки, якому теж можна радше завалити його власний мотель, як відбрати посаду безплатного дяка в Гантері...

І ось ще одна велика подія: приїзд нашого Патріярха Йосифа. Благоословення, посаження пропам'ятного дуба. Яка радість і гордість нам, гантерцям! Маємо церкву як писанку! Нашу, гуцульську! І без великих зусиль, без напруги. Чого же треба? Але... як звичайно, в нас ці, "але" не переводяться. То тут, то там критика, суперечки, догани. І будувати треба було не там, а десь у другому місці; не так, а можна було б інакше, і багато ще "не такого" є. А все це відома наша пісенька і наш гріх. А наймудріші ті, що, "знають найкраще" все; ті, що остеронь, з руками в кишенях, приглядались праці. А тепер ходять до церкви, бо й для них є місце в ній для молитви.

І знову свіжа новина: "Чи знаєте, що Макаревич

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

Голос Станіславівщини

Ділимося радістю з нашими Станіславівцями, що 11-ий том "Станіславівського Альманаху" вже друкується у друкарні А. Зінкевича в стейті Меріленді. Головний редактор д-р Микола Климишин закінчує працю над матеріалами, щоб другий том був доповненням та гідним завершенням першого тому "Станіславівського Альманаху". Написав же багато матеріалів, бо вже така українська вдача, що до того звикають з писанням листів, з відгукми на громадські справи в пресі, чи в випадку писання спогадів, але вони такі варті уваги. Коли зважити, що наших земляків, старожилів Станіславівщини, які пам'ятали б кінець минулого сторіччя, вже майже немає в живих, а тих, що пам'ятають ще 1910-1929 роки на наших землях чимраз менше, з сумом стверджуємо, прочитавши некролог у пресі про того чи іншого земляка, що він не міг ще багато цікавого оповісти про нашу давнину, але сам нічого не написав, не знайшовши ніхто, що списав би його спогади-оповідання.

У країнах нашого поселення виростає вже покоління, яке Станіславівщина й Станіславівщини не знає. Невідомі їм події не тільки з-перед Першої світової війни, міжвоєнний час, але й з часів Другої світової війни, в якій їхні діди чи батьки були активними учасниками. Небагато згадують вони з оповідань батьків, тож видання регіональних збірників, а в цьому випадку нашого станіславівського, стає патріотичною konieczністю, бо в них бодей у мініятурі будуть відзеркалені важливі події, згадані визначні громадяни, які допомогли добитися поважних успіхів на культурному, політичному й релігійному відтинках нашого життя на протязі хоч би останніх 150-ти років.

Здається, що ми, ті молоді, що покинули рідні сторони, а сьогодні в більшості вже по шістдесяті, багато

дечого пригадуємо, радо згадуємо про рідні землі, про поодиноких громадян, але, якщо ми не залишимо друкованої документації, багато з того пропаде для історії. Ми свідомі того, що під сучасну пору на рідних землях окупант не шанувував минулого, фальшує його історію, знешлює визначних громадян-патріотів, нищить такі дорогі нам пам'ятки, як церкви й цвинтарі, тому нашим обов'язком є докласти якнайбільше зусиль, щоб 11-ий том станіславівського збірника якнайшорше з'явився.

В нашому житті часто завважуємо байдужість, брак жертвенності, що є явищем майже трагічним. Навіть найбільшим ентузіастам вкрадається в серце сумнів, чи варто трудитися, коли реакція земляків така мінімальна.

Управа Центрального Комітету Станіславівщини в минулих місяцях розіслала до всіх земляків-станіславівців поштові листи-заклики в справі надсилання пожегів на видавничий фонд, але слід ствердити, що відгук слабкий і неспівмірний до сучасних видавничих коштів. Тому, дорогі земляки, ми ще раз звертаємося до вас з проханням допомогти фінансово завершити велике діло.

Ціна цього тому виноситься 50 дол. Згідно з умовою з друкарнею, книжка має бути готовою у серпні 1984 року. Отже, поспішайте з надсиланням передплати, доповнюйте свої пожертви, доповнюйте інших купити 1-ий том "Станіславівського Альманаху", щоб не було затримки з причини браку грошових фондів. Всі пожертви і вилати на видавничий фонд будуть поміщені в другий том.

Датки слід надсилати на адресу скарбниці ЦКомітету: Mr. Ewen Lutzky, 39-26 65th St. Woodside, N.Y. 11377. Земляків-канадців просимо присилати свої пожертви в американській валюті.

Орест Корчак-Городиський

Пам'яті інж. Ярослава Когута

В суботу, 26-го травня ц.р., українська громада Клівленду з сумом попрощала на вічний спочинок активного свого члена і всіма шанованого сл. п. інж. Ярослава Когута, який нагло помер на 54-му році свого трудовитого життя. Постає покійного була занадто непересічною особою, аби з його відходом швидко не можна було відчувати його втрати або, тим більше, легко можна було його забути тим усім, хто його знав і з ним співпрацював.

Народжений 23-го березня 1931 року в місті Надвірній на Гуцульщині. Його батько працював механіком у нафтовій рафінерії. Ярослав з причин відомих трагічних подій Другої світової війни з родиною змушений був залишити рідні землі мальовничої Гуцульщини і опинитися в Кракові. Але, ще будучи в середній школі, молодий Ярослав почав проявляти великі здатності та здібності в ділянці технічних наук. І тому після закінчення середньої школи він поступив до Краківської Технологічної Академії, яку успішно закінчив у 1955 році, здобуваючи ступінь інженера скляної технології.

Від 1955 року до 1959-го молодий інженер Когут працював у Польщі в підприємстві скляних виробів, де завдяки своїм здібностям та працьовитості від самого початку вибився на високі професійні становища. І так 1955 року його призначили головним технологом гуту в м. Ниса, де, працюючи в ділянці нових гатунків скла для потреб електроніки, він успішно виконав поставлені перед ним завдання—включно з винайденням нового методу забарвлення скла. Так само, працюючи головним інженером гуту "Поланка", він лише впродовж одного року крім нагляду за цілим технологічним процесом, знайшов час, щоб удосконалити техніку креслення синього забарвлення для печей, у яких розтоплюється скло. Це під його безпосереднім керівництвом було побудовано печі, включно з устаткуванням т. зв. скляних труб Деннера. Хоч він мав тоді лише 27 років життя, але вже під його керівництвом перебувало 28 інженерів та 35 техніків.

У Польщі, в п'ятдесятих роках, в житті нашого молодого інженера сталася подія, яка дуже завважила на дальшій його професійній та життєвій кар'єрі. А саме: 1957 року його батько залунав відвідати свою сестру в Америці. Повернувшись до дому, батько Когут покликав Ярослава і сказав йому, що, мовляв, в Америці люди не тільки живуть заможніше, ніж в Польщі, але, головне, живуть вільно і без страху. І тому батько порадив синові при першій можливості дістатися до Америки.

Син вирішив виконати заповіт батька. Діставши 1959 року дозвіл відвідати своїх рідних у ЗСА, інж. Ярослав Когут, не зважаючи на всі професійні успіхи в Польщі, вже більше туди не повернувся. Тут, на землі Вашингтона, не зважаючи на певні труднощі, на незнання чужої мови, він швидко здобув належне його фаховим знанням місце. Спочатку він оселився в Брукліні, в Нью Йорку, де в одній фабриці керував технологічним процесом вироблення різьблених скляних орнаментів, а потім як доброго фахівця його післали до Мехіко Сіті, де на доручення компанії він виготовив план для побудови нової гуту. План був схвалений і нове підприємство скляних виробів було пушено в рух.

Але людина не живе хлібом єдиним. Хоч професійні успіхи св. п. інж. Я. Когута були добрі і на матеріальні умови наш новий емігрант аж ніяк не міг нарікати, проте бажання жити серед української громади і працювати для тієї громади були ще сильнішими. Тому в 1964 році він повернувся з Мехіко до ЗСА, де як інженер працював у Толедо в сляній фабриці Овенс-Іллінойс; від 1968 року—в Клівленді, в Джеренал Електрик Ко.

Але інж. Когут працював не тільки як інженер, бездоганно виконуючи свої професійні обов'язки, він одночасно ввесь час намагався щось удосконалити, винайти щось нове. Тут за відносно короткий час він, як винахідник, здобув чимало дуже похвальних успіхів—став власником п'ятиох прийнятих патентів з його улюбленої ділянки—технології скляних виробів.

Працюючи в Овенс-Іллінойс Ко, він опатентував два винаходи—один з ділянки оптики, а другий з ділянки вироблення нового скла без домішок живого срібла. Ще більших успіхів він здобув, коли, працюючи при компанії Джеренал Електрик, дістав три патенти: два з ділянки удосконалення скла для печаткування і один—виготовлення скла з домішками інших речовин. За всі ці винаходи інж. Когут, поруч багатьох похвал і грамот, діставав також грошові винагороди. Зокрема із вдоволенням компанія Джеренал Електрик у 1979 році повідомляла про його "історичне відкриття"—удосконалення електронічної лампи, за допомогою якої заощаджується значна кількість електроенергії.

Але зацікавлення св. п. інж. Я. Когута не обмежувалося лише працею в ділянці його професії,—вже від самого початку його появи в Клівленді серед української громади він став відомий як "майстер на всі руки", в дійсному розумінні цього слова. Чи то мова йшла про навішу електрики, газопроводу чи якогось іншого опалення, будівельної справи, будь

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСОЮзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСОЮзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього.

ІНШЕ ПРИЗВИЩЕ Й ІНШИЙ ЗАГОЛОВОК

Друга частина статті д-ра Юліана Мовчан "Український Медичний Архів (Цінний збірник документів), що друкувалася у двох числах "Свободи" ч.ч. 113 і 114 при лонці пішла до підвалу 16-го червня під чужим заголовком і чужим прізвиськом. — Ред.

ДОПОВІДЬ НА ТЕМУ УКІРКВНИ

Кергонксон, Н. Й. — Тут відбудуться заходами Українського Патріархального Товариства в неділю, 24-го червня ц.р., о год. 12:00 опівдні, в залі церкви Пресвятої Тройці доповідь проф. Романа Морозюка на тему "Напередодні другого 400-річчя історії Української Католицької Церкви". Організатори запрошують на доповідь місцеве і доволі численне українське громадянство.

яких машин по господарству—здається, не існувало нічого такого в домі чи поза домом, чого Славко не міг би направити.

Не зважаючи на переобтяження професійною та винахідницькою працею, св. п. Ярослав Когут знаходив також час для активної громадської праці, без якої він не уявляв повноти життя людини: був справжнім патріотом і інтелектуалом. Працював він у Товаристві "Рідна Школа", де донедавна був головою Батьківського комітету, працював у Товаристві Українських Інженерів, в Українському Пласті та був членом Українського Народного Союзу. Загинув Й. Когут у дорозі поспішаючи на панакхиду нашого славного кобзаря Григорія Китаєстого.

Покойний залишив у смутку дружину Неонілю—з дому Франка, з славної родини Франків, що дала нам Івана Франка (дід Неонілі по-батькові Захарій був рідним братом нашого Великого Каменяря та письменника). Також залишив доньку Любу та сина Мирослава—обоє студенти вищих шкіл

Д-р Юліан Мовчан

У ПОДЯЦІ ПО бл.п.

Д-рові АНТОНОВІ ЖУКОВСЬКОМУ

У "Свободі" з 17-го травня 1984 року, через недогляд пропущено прізвища деяких осіб.

Щиро дякую братові пок. Мужа Миколи Жуковському, його дружині Полі і синові Стасеві з Перт, Австралії за часті телефони, квіти. Рівнож сердечно дякую нашим близьким приятелям—віцепрезиденту д-рові Миколі Степаненку і його дружині Галині Марті і Гері Джордж з Дакоти, Естер Крепті з Арізоні за часті телефони, та за моральну підтримку в часі неуги мого пок. Мужа.

ЩИРО ДЯКУЮ!

СВЯТОСЛАВА ЖУКОВСЬКА

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що у вівторок, 19-го червня 1984 р. відійшов у Вічність на 64-му році життя

бл. п.

МИКОЛА ПОЧИНОК

народжений в Джерзі Сіті, Н. Дж. (до війни жив в Україні)

Горем прибиті:

дружина — ЕЛЛА
дочка — ГАНЯ ЕЛЛА
син — ПЕТРО ЙОСИФ
в Україні:
сестра — ІВАННА ПЕТРІВНА ОЛІЙНИК з родиною

брати — МИХАЙЛО і ВАСИЛЬ
тесті — ЙОСИФ і ЕЛЛА СТУПЕК

ПАНАХИДА — в четвер, 21-го червня 1984 р. у Riggio Funeral Home, 3205 Kennedy Blvd., Jersey City, N.J., о год. 7:30 веч.

ПОХОРОН у п'ятницю, 22-го червня 1984 р. з того ж заведення до церкви св. Петра і Павла в Джерзі Сіті, а описля на Holy Name Cemetery, N. Arlington, N.J.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

В глибокому смутку повідомляємо Рідних, Приятелів і Знайомих, що з Волі Всевишнього, дня 19-го червня 1984 р., по довгій і тяжкій недугі, прийнявши Найсвятіші Тайни, відійшов у Вічність, на 84-му році життя наш Найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДО, БРАТ, ВУЙКО і СТРИЙКО

бл. п.

БОГДАН ФОСТЯК

учасник Визвольних Змагань, директор Центробанку у Львові, співосновник та довголітній член дирекції Української Кредитової Кооперативи в Нью Йорку.

ПАНАХИДИ — у середу, 20-го червня і четвер, 21-го червня 1984 р., о год. 7:30 вечора у похоронному заведенні Walsh-La Bella and Son, 87-13 87th Street, So. of Jamaica Avenue козо Woodhaven Blvd.

ПОХОРОНИ БОГОСПУЖЕННЯ відбудуться у п'ятницю, 22-го червня 1984 р.: 8:30 год. ранку у похоронному заведенні, 10:00 год. ранку в церкві св. Юра в Нью Йорку, а описля на українській православній цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд.Брук, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина — ОЛЬГА
донька — МАРТА ДАНИЛЮК з чоловіком РОМАНОМ
внуки — ОЛЕГ і АНДРІЙ

сестри:
РОМАНА МИЦИК
ЯРОСЛАВА ЛАБКА

сестрини:
ОКСАНА МИКИТИН з чоловіком ІВАНОМ та родиною
РОМАН МИЦИК з дружиною ЛЮБОЮ та дочками
ОРЕСТ МИЦИК з дружиною МАРІЙКОЮ та синами

братанки:
БОГДАН ФОСТЯК з дружиною ВОЛОДИМИРОЮ та родиною
ДЕОНІЗІЙ ФОСТЯК з дружиною ВІОЛЕТ та донькою

кузини:
ЛІДІЯ КРУШЕЛЬНИЦЬКА з родиною
д-р ЗЕНОН КАРАТИЦЬКИЙ з родиною
Ближча і дальша Родина в ЗСА і Україні

Українська Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Нью Йорку

ділиться сумною вісткою з усією Українською Громадою, що у вівторок, 19-го червня 1984 року відійшов у Вічність

бл. п.

БОГДАН ФОСТЯК

відомий український кооператор, колишній директор Центробанку у Львові, а на землі нового поселення член-основник і довголітній член провду Української Федеральної Кредитової Кооперативи „Самопоміч“ в Нью Йорку, що в узнанні його труду і заслуг для розбудови української кооперації був нагороджений почесною грамотою „заслуженого українського кооператора“.

Склонюючи голови перед тінням Покійного з болем у серці висловлюємо наші найглибші співчуття горем прибитій його Дostoйній Дружині, Доні, Зятєві, Внукам та всій Родині. ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

Рада Директорів Ф.К.К. „Самопоміч“ у Нью Йорку

В СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

нашого Незабутнього Тата, Діда, Брата і Вуйка

бл. п.

ВОЛОДИМИРА САС ЯВОРСЬКОГО

будуть відслужені

ЗАУПОКІЙНІ СВАТІ ЛІТУРГІЇ

в ПОНЕДІЛОК, 25-го червня 1984 року, о 8-й год. ранку в церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в Ньюарку, та в церквах в Пассейку, і Джерзі Сіті, Н. Дж.

Про молитви за душу Покійного просять

син ЯРОСЛАВ і РОДИНА

ПО ДЯКА

Складаємо щиро подяку Всечеснішому о. М. Перетяткові за часті відвідини Покійного в лічницю і за уділення Найсвятіших Тайн і останніх обрядів та за відправлення похоронних Богослужень. Рівнож дякуємо п. диригенту М. Добосеві за спів під час похоронних відправ, а Марійській Дружині за молитви і пані Ю. Добосеві за слова співчуття.

Також складаємо сердечну подяку д-рові Юрієві Стефанівському за довголітній віддану лікарську опіку над Покі́ним, а мец. Е. Стрийському за звеличення пам'яті Покійного під час трини.

Щиро дякуємо Родині, Приятелям і Знайомим за молитви, пожертви на св. Літургії і на Патріарший Фонд, за квіти і вислови співчуття та за участь в похоронних відправах.

ПОЖЕРТВИ НА ЗАУПОКІЙНІ СВАТІ ЛІТУРГІЇ:

Я. Балабан, Г. Ветро, З. І. Б. Гаврилішин, М. І. Я. Гординський, Н. І. Е. Зміт, Г. Клим, М. І. С. Колодіт, К. І. В. Колодіт, М. І. Я. Колодіт, род. Кравців, М. Кривокульська, П. Б. І. М. Лисак, Марійська Дружина, род. Микитинів, П. І. О. Олесницький, Працівники і Дирекція Кред. Кооп. „Самопоміч“, Б. І. Р. Раско, А. І. Я. Ситники, О. Смородська, І. А. Стрийський П. Терещук, М. І. В. Турянський Т. І. Я. Турянський, В. І. Р. Чапельський, І. І. Я. Яворський, Д. І. А. Яременки, В. І. І. Яскіри.

ПОЖЕРТВИ НА ПАТІРІАРШИЙ ФОНД Т-ва СВ. СОФІЯ

260.00 дол. — род. Горникевичів у Відні.
По 100.00 дол. — З. І. Б. Гаврилішин, З. І. Ю. Яворський у Вашингтоні.
По 50.00 дол. — Н. І. Е. Зміт, род. Яворських у Фінксвілі, Па., О. І. Е. Яворський у Нью Йорку.
По 40.00 дол. — І. Я. Яворський у Мейлпудді і Д. І. А. Яременки.
По 25.00 дол. — К. І. В. Воловодюк, І. І. Р. Липичики, Н. Чапельська і Яримовичі.
По 20.00 дол. — В. Гнатів, М. І. О. Смішкєвичі.
15.00 дол. — А. І. Р. Ясків.
По 10.00 дол. — І. Бартошук, Т. Богданська, М. І. С. Колодіт, род. Микитинів, П. Терещук, С. І. А. Феденішини.

Разом — 880.00 дол. Збіркою займався п. проф. В. Гнатів, за що йому щиро дякуємо. ЯРОСЛАВ ЯВОРСЬКИЙ з РОДИНОЮ

КОНЦЕРТ ЮЛІАНИ ОСІНЧУК

в ІЛЛІНОЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ у ВІВТОРОК, 26-го ЧЕРВНЯ, о год. 7:30 вечора

в концертній залі „СМІТ МЮЗІК ГОЛД“ Ілліноійського Університету в Урбана-Шампейні відбудеться концерт концертної піаністки Юліани Осінчук.

У ПРОГРАМІ КОНЦЕРТУ:

твори Д. Бортнінського, В. Косенка, Ф. Ліста і Ф. Шопена. Концерт відбудеться в рамках конференції „ВИБРАНІ ТЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ“.

Українська Науково-Дослідна Програма при Ілліноійському Університеті

ГАНТЕР МОТЕЛЬ КСЕНЯ

30-го червня, вечором

ВІДКРИТТЯ ВИСТАВКИ КАРТИН

ЕДВАРДА, ЮРІЯ та ЯРЕМИ

КОЗАКІВ

Виставка буде відкрита впродовж обох пітніх місяців. Мандруючи по Гантерських горах, відвідайте нашу виставку!

ВИСТАВКА ДЕРЕВОРИТІВ ЯКОВА ГНІЗДОВСЬКОГО

в ІЛЛІНОЙСЬКОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

в рамках конференції „ВИБРАНІ ТЕМИ УКРАЇНСЬКОЇ КУЛЬТУРИ“.

24-29 ЧЕРВНЯ, 1984 р.

відбудеться виставка дереворитів Якова Гніздовського в Ілліноійському Університеті в Урбана-Шампейні. Картини мистця будуть виставлені в будинку ФАКУЛЬТЕТСЬКОГО ЦЕНТРУ та „ІЛЛІНАЙНІОЮНІОН“ — у приміщеннях нарад конференції.

Українська Науково-Дослідна Програма при Ілліноійському Університеті

Чи Ви зложили вже свій даток на УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ ФОНД у 1984 році? ВИШПІТЬ ЙОГО НЕГАЙНО!

UKRAINIAN AMERICAN COORDINATING COUNCIL, 140 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Гарвардський докторант про Т. Шевченка.

Кеймбридж, Масс. (ФКУ): Роман Коропецький із спеціалізацією в українському польському літературознавстві, впродовж чотирьох літ (1980-1983) викладач української мови на курсах українистики в Гарвардській Літній Школі, вступає в ряди українських молодих науковців, для яких українство є не лише цікавим предметом, але й серйозною науковою дисципліною, з тематикою якої є кінцевою пробити у ширшій міжнародній науковій кола. Минулого року американський Slavic and East European Journal надрукував у числі 27/2 17-сторінкову статтю Р. Коропецького п. н. „Давидові псалми” Т. Шевченка, яка є новим виступом цього талановитого докторанта на міжнародному науковому форумі.

Р. Коропецький — каліграфічний учасник семінарів українознавства в Гарварді та один із активних членів цього українського Гарвардського середовища, прийняв працю викладача в Оттавському університеті.

Атентат...

(Закінчення з стор. 2)

цих відвідів треба його вбити. В тієї цілі Аджі приїхав до Риму. З точніше невідомих причин, атентат відбувся.

Аджі повернувся до Швейцарії і там у Цюриху зв'язковий агент Челебі запропонував йому 3 мільйони німецьких марок за вбивство Папи. Водночас в Україні та Білорусі советська преса почала нагальні атаки на Папу.

Атентат на Папу

У квітні 1981 року Аджі з'явився в Римі та підтримував телефонічний контакт з агентами в Німеччині. Описав вихід до Перугі і для „албі” вписався на університет. По одній лекції повернувся до Риму. 11 і 12-го травня в товаристві болгарських агентів Антонова та Айвазова оглянув площу св. Петра. 13-го травня дістав пістолі в апартаменті Айвазова і разом з ним й Антоновим поїхав на площу до паркування біля канадської амбасад. Звідси вони пішки добралися до площі св. Петра.

Аджі важко поранив Папу о год. 5:15 по полудні та полився змісця арештувала його. Советська преса кинула безосновне підозріння на ЗСА. 20-го вересня суддя Сантінічі в 50-сторінковому вердикті ствердив, що напад на Папу був свідомою змовою. До дальшого слідства в справі конспірації призначено суддю Мартеллі. Це слідство триває досі.

Аджі приобіцяли, що на випадок уявлення тайна організація вибодує його з тюрми й тому напочатку мовчав. Та ніхто не спішився його звільнити і він почав говорити... Посилалися низка арештів... Коли ув'язнено болгарського агента Антонова, тоді вже не було сумніву, що Аджі мав тісний зв'язок з болгарською розвідкою, яка була сліпим знаряддям Москви. Тільки поляки від самого початку були переконані, що наказ вбити Папу дав Кремль. Тепер вже і надмірно стримана західна преса ширше розпалася про конспірацію...

Епілог

Не зважаючи на значні успіхи терористів у 1981 році (вбивство президента Салата, схоплення ген. Дозієра), винних дозволено і присуджено на довгі роки ув'язнення. Рішучість і співпраця служби безпеки в різних країнах сповільнила

СПРАВА, А НЕ ЗЛІВА

У репортажі Л. К. п. з. „Митрополит С. Сулик віддав ньюаркську парадію, перш ніж церемоніал папського відзначення п'ятих парадій” („Свобода”, 115, 19-го червня) у підписі під фото повинно бути: (справа) стоять: Марія Робах і її чоловік Богдан, Іван Лавук і його дружина Гелена, та Юлія Добош. — вед.

Национал-комунізм і передісторія жахити голоду

James E. Mace, Communism and the Dilemmas of National Liberation: National Communism of Soviet Ukraine, 1918-1933 (Harvard Ukrainian Research Institute, 1983)

Старанням Українського Наукового Інституту Гарвардського Університету (УНІГУ) минулого року Гарвардське університетське видавництво видало друге перше монументальну працю, яку зготовлено в програмі спеціального проекту УНІГУ з приводу 50-ліття трагедії злочинно створеного Московського голоду в Україні 1933 року. Це історія українського націонал-комунізму. Автором книжки є науковий співробітник УНІГУ д-р Джеймс Е. Мейс. На її сторінках — перебіг історії, що його притаманні події, які наслідки по цьому, — застрашуючі розміри й наслідки голоду та винятковий цим різкого звороту в почуваннях та наставленні всього, що окреслюється прикметним комуністичний чи соціалістичний.

Історія, яка дійсно пройшла, й історія, як її пам'ятається, ніколи не є зовсім ті самі. Наші спогади в передаванні спостережень та висновків є постійно змінливі в наслідок розвитку нових подій. Жахити сталінського геноциду супроти української нації довели нас консеквентно до забування, що не все, вчинене до того часу здійсненого московського злочину, не все, що діялось в Україні „під совітами”, було силою визрілої відтак дефініції антиукраїнське.

А все ж таки в Україні 20-их років був період Куліша й Курбаса — в драми: Хвилювання, Зерова й Тичини — в літературі; Бойчука — в мистецтві; Довженка — у фільмі одним словом „розстріляне вродження” без якого було б неможливе відновлення української в Советській Україні 1960-х років. Крім того, якщо советський лад був би спроможний опанувати цілковито Наддніпрянську Україну в 1921 році, то не потрібно було б Москві перевозити брутальне насильство голодом 1932-1933 років.

Д-р Мейс починає історію українського комунізму, пригадаючи читачеві українські соціалістичні традиції Драгоманова й новішні марксистські традиції, які впливали на Петлюру, Винниченка, Ісаака Мазепу й інших українських соціал-демократів, які відігравали провідну роль в Українській Центральній Раді та в Директорії УНР.

Советська українська держава, створена силою більшовицько-російської зброї і глибоко українофобська, не могла б вдержатися без бою, якщо української підтримки. Щоб прихилити собі таку підтримку, більшовики прийняли українських боротівців, відгалуження українських соціал-революціонерів і застосували політику українізації, яка дала на короткий час провідну роль таким колишнім боротівцям, як, наприклад, Олександр Шумський та Василь Еллан-Блакитний в офіцій-

Фонд „Поміч Україні” у Вінніпегу

Згідно з правильником Фонду „Поміч Україні”, завданням Фонду є помагаючи преслідуючим українцям і їхнім родинам в Україні, дисидентам, українцям у Польщі біженцям з різних країн поза Канадою, українцям у Бразилії і інших країнах Полудневої Америки, взагалі — потребує українцям поза межами Канади.

Цей звіт стосується лише Манітобської філії, не до цілого Суспільного Служби Українців Канади, й охоплює перших п'ять місяців 1984 року.

Приходи: пожертви — 13, 165.61 дол. Відсотки в українських кредитних — 684, 76 дол. разом приходів було — 13,850.37 дол.

Розходи: допомоги українцям в Україні — 5,577.04 дол.; українцям у Польщі — 2,866.72 дол.; дисидентам — 591.00 дол.; українцям у Бразилії — 14,566.44 дол.; разом видано на допомоги 23,591.20 дол.; адміністративні видатки — 758.24 дол.; разом розходи становили — 24,349, 44 дол.

Як видно зі звіту, розходи Манітобської філії Фонду були більші, ніж приходи. Черпалося з резерви, що лишилася на рахунок Фонду „Поміч Україні” з минулих літ. Потреби великі. Висилку допомоги, головно до Бразилії, треба безперечно продовжувати готівкою і

За манітобську Філію

ССУК: Осип Сливинський

секретар.

Ukrainian Canadian Social

Services, Manitoba Branch,

456 Main St., Winnipeg, Man

R3B 1B6, Canada

Нова платівка Ренати Бабак

Щойно вийшла у світ нова платівка нашої славнозвісної співачки Ренати Бабак. На платівці здійснено звукозапис українських пісень композиторів В. Івасюка, Л. Дичка, М. Кропивницького, П. Синиці, народних пісень в аранжуванні Д. Задори, С. Людкевича та арії з опер Дж. Верді і Дж. Пуччіні. Співачка аккомпанюють визначні музиканти Франк Конлон (фортепіано), Дейвід Прімо (віолончель) і Катерина Бурдик (флейта).

Вокальне і виконавське мистецтво Ренати Бабак здобуло високу оцінку багатьох відомих американських професійних критиків. З великою кількістю захоплених рецензій наведемо тільки два уривки: „Рената Бабак власниця голосу, який досягнув досконалості в проспекції, контролі і діапазоні. Її голос був вільний і у виконанні фанфарної „Клича спалена пісня” сучасного композитора Володимира Верменича і в арії Аїди „О, моя батьківщино” з однойменної опери Джузеппе Верді” (Емілі Карі, „Джорнал”).

Головний музичний критик газети „Вашингтон Пост” Джозеф МакЛіллен писав: „Рената Бабак має найбільш зворушливий голос нашої доби. Її голос є водночас великий і ніжний, надзвичайно могутній і чудово контрольований”.

Нова платівка Ренати Бабак — приклад високої культури українського мистецтва і високої культури його

Ватиканські представники

Ватиканські представники відкидають припущення у новій книжці, яка з'явиться в найближчих днях у ЗСА та інших країнах пера Дейвида А. Слонпа, що смерть Папи Івана Павла I у вересні 1978 року не була природна, а прийшла в наслідок затроєння.

СІМ ДЕМОКРАТИЧНИХ посадників, які беруть участь в конференції посадинок у Вашингтоні, критикували президента Рональда Регана, що він зумисно не взяв участі у зустрічі з посадиниками, щоб не зустрічатися з проблемами, які вони висували на своїх нарадах і до яких має пряме відношення також федеральний Уряд. Відсутність Президента на нарадах посадинок 171 більшості міст, дві третіх яких становлять демократи, викликала розчарування у багатьох посадинок, — заявив кореспондентом посадинок Чикаго негрятин Геролд Вашингтон.

ПОЛЬСЬКИЙ УРЯД УВАЖАЄ, що вибори, які відбулися в неділю, 17-го червня ц.р., в цілій Польщі, принесли йому перемогу. Але вислід виборів вказує, що в містах заклик „Солідарності” бойкотувати вибори мав великий вплив на кількість голосуючих. Згідно з урядовими даними, 75 відсотків управнених до голосування взяло участь у виборах. На цій підставі щоденник „Трибуна людю” подає великими літерами на першій сторінці зістку, що „налії, які мали закордонні і внутрішні опозиційні чинники, цілковито завели”.

„Листи читачів” повинні бути не довші, як одна сторінка машинопису, друкована через два інтервали. Лист повинен торкатися тем, порушених тільки на сторінках „Свободи”. Реагувати слід до десяти днів після опублікування матеріалу. Якщо лист пишеться рукою, то слід писати його чітко і виразно і також з великими відступами поміж рядками. Редакція застерігає за собою право скорочувати листи й виправляти мову, як і скоресловати різкі вислови.

ПОЯВИВСЯ НОВИЙ ТВІР
ІГОРЯ СОНЕВИЦЬКОГО
Заходом Української Музичної Фундації вийшла з друку
КАНТАТА „ЛЮБІТЬ УКРАЇНУ”
на слова Володимира Сосюри.
Кантата для мішаного-хору, сопрана і баритона в супроводі фортепіано.
Визначні композитори і музикологи оцінили кантату дуже прихильно.
Обкладинку готує БОГДАН ТИТЛА.
Мешканці стеюти Нью Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.
Твір в сумі 10 дол. можна набути в книгарні „СВОБОДА”
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

У видавництві „СВОБОДА” вийшла давно очікувана, найбільш хороша і найбільш читабельна книжка
ВОЛОДИМИР БАРАГУРА
КАЛІНОВИЙ МІСТ
збірка споминок — розповідей із дитячих років у Мемфрісі, із життя учня Явориської гімназії в 1922-28 рр.
Мистецьке оформлення Зеновія Онисевича
220 стор., ціна: \$12.00, порто \$1.00.
Мешканці стеюти Нью Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.
Замовляти: SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Нема то як на Союзівці!
Осепі Українського Народного Союзу
СОЮЗІВКА
Оселя Українського Народного Союзу
ДИТЯЧІ ТАБОРИ
ХЛОП'ЯЧИЙ ТАБІР —
30-го червня — 14-го липня
ДІВОЧИЙ ТАБІР —
15-го липня — 29-го липня
Розвагові табори для дітей у віці 7-12 р.
Прогулянки, плавання, різні гри, навчання співу українських пісень й українського народного побуту.
Командантка: пані СТЕФАНІЯ ГАВРИЛЮК
Тижнево: \$100.00 (члени УНСоюзу)
\$120.00 (не-члени УНСоюзу)
Soyuzivka UNA Estate
Foordemoore Road Kerhonkson, N.Y. 12446
(914) 626-5641

ПРИЙМЕМО НА ПРАЦЮ
IBM System 34, System 36 operator.
Досвід побажаний. Прийнятий на цю працю перейде вишкіл.
Зголошення: Український Народний Союз
(201) 451-2200

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ
УКРАЇНЦІ!
Підтримайте законопроект ч. 4459, що його внесли 60 конгресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.
Організація — Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) — започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включитися в це діло. Ваша фінансова, або активна участь необхідна.
Посилайте Ваші пожертви та звертайтеся за інформаціями до:
AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE
43 Midland Place ■ Newark, N.J. 07106

ЦІНИ ОГолошень

у щоденнику „Свобода” та у „Ukrainian Weekly”
З уваги на підвищу поштової оплати (понад 100%) за висилку „Свободи” та „Українського Тижневіка”, як також поважний зріст ціни паперу та інших друкарських матеріалів, Адміністрація „Свободи” **БУЛА ЗМУШЕНА** підняти ціни оголошень.

ЦІНИ ОГолошень у щоденнику „СВОБОДА”

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т. д.)	\$10.00
Оголошення на 8 шпальт, без огляду на їх зміст по за кожний інч (1 інч x 8 шпальт)	\$10.00

Якщо до оголошення вклучається знімок — коштуватиме додатково:

Фоторепродукція на одну шпальту	\$ 8.00
Фоторепродукція на дві шпальти	\$10.00
Фоторепродукція на три шпальти	\$12.00

Оголошення на чергове число мусить вплинути до Адміністрації 2 дні перед появою числа.

ЦІНИ ОГолошень в англійському тижневику UKRAINIAN WEEKLY (НЕДІЛЬНЕ ВИДАННЯ)

1 інч через одну шпальту — за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки	\$ 6.00
1 інч через одну шпальту — за приватні концерти, бізнесові оголошення (забави, фестини, пікніки, бенкети, банки, продаж домів, і т. д.)	\$10.00

Оголошення на чергове, недільне видання, мусить вплинути до Адміністрації до ПОНЕДІЛКА.

Телефонічно оголошень НЕ ПРИЙМАЄТЬСЯ, тільки у наглих випадках.

Посвідки заплачених ргунків за оголошення висилатиме тільки на спеціальне прохання.

Богдан Тарнавський

Володимир Барагура

МЕЧ І КНИГА

Історичні оповідання для молоді
Ілюстрації П. Андрусевича
І. М. Михалевича.
Ціна 7.00 дол. з портом.
Мешканці стеюти Нью Джерзі зобов'язує 6% стейтового податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302